

Мама 16-ти дітей: «Навіть якщо дитина винна на 99%, а я на 1% – першою прошу пробачення...»

Кажуть, що сучасна сім'я – це батько, мати та дитина. Дуже рідко хто наважується народити другу, а то й третю. Але є люди, які не дивляться на те, що може бути важко, незручно, вони просто роблять те, що їм підказує серце. Сьогодні наша співрозмовниця - Любов Кметюк, член церкви «Вифлеєм» м.Дунаєвець.

- Розкажіть, будь ласка, про Вашу родину. Мені відомо, що вона у Вас особлива...

- Так, особлива, тому що у нас багато дітей – власних шестеро, двоє всиновлених, п'ять ми брали на виховання.

- Отже, усього тринадцять?

- Ні, шістнадцять! Ще троє дітей, які закінчили школу-інтернат, деякий час жили у нас, допоки не влаштувалися в житті. Старша з них донедавна була у нас, дуже нам допомагала і лише в цьому році перейшла мешкати окремо. Вона вже матеріально забезпечена, може знімати квартиру.

Так, вже минуло 8 років від того часу, коли ми утворили дитячий будинок сімейного типу. За порадою директора дитячого будинку, тоді ми взяли 7-річних, які вже повинні були йти до школи-інтернату. Справа у тому, що з подібних шкіл майже не всиновлюють, а із дитбудинку – так, забирають. Саме тому ми й узяли цих діточок.

Коли ми починали, у нас було четверо першокласників – дуже веселим було життя! Я навіть наймала вчительку, щоб та допомагала у виконанні домашніх завдань, тому що було нереально приділити належну увагу чотирьом першокласникам.

- Ви взяли першокласників, а скільки на той час у Вас було своїх дітей?

- У нас було п'ятеро власних дітей, коли ми створювали дитячий будинок. Потім, у 2005 році, я народила ще одного синочка. До цього, протягом 5-6 років, ми просто брали дітей зі шкіл-інтернатів до себе додому на канікули.

